Sărbătorirea a 13 ani de „ecumenism lucid” ai Patriarhului Daniel

„De ce nu înţelegeţi vorbirea Mea? Fiindcă nu puteţi să daţi ascultare cuvântului Meu. Voi sunteţi din tatăl vostru diavolul şi vreţi să faceţi poftele tatălui vostru. El, de la început, a fost ucigător de oameni şi nu a stat întru adevăr, pentru că nu este adevăr întru el. Când grăieşte minciuna, grăieşte dintru ale sale, căci este mincinos şi tatăl minciunii. Dar pe Mine, fiindcă spun adevărul, nu Mă credeţi” (Ioan 8, 43-45).

Ne aflăm în plină epocă a Apocalipsei, adică epoca revelației, a dezvăluirii întinderii, adâncimii și groazei întunericului și a slujitorilor lui, care deși se ascund în umbră, își dezvaluie prin gândurile, cuvintele și faptele lor, zi de zi, an de an, veac de veac, angajamentul pe care l-au luat, de a sluji, prințului acestei lumi.

Treptat au ieșit la iveală, în toate locurile domniei lor, disprețul lor față de viața făpturilor lui Dumnezeu, în toată duplicitatea, ipocrizia, perfidia, cinismul, perversiunea și cruzimea lor, uneltind și manipulând în intreprinderile și laboratoarele lor de moarte, pentru a-și potoli setea lor nemăsurată și bolnăvicioasă de putere și bani. Acești slujitori ai prințului acestei lumi lucrau în slujba lui de multă vreme, anonimi sau mascați, la vedere pe scena întregii lumii sau ascunși în culise. Ei au fost, sunt și vor fi întotdeauna legiuni.

„Zic vouă: Că oricui are i se va da, iar de la cel ce nu are şi ceea ce are i se va lua. Iar pe acei vrăjmaşi ai mei, care n-au voit să domnesc peste ei, aduceţi-i aici şi tăiaţi-i în faţa mea” (Matei 19, 26, 27).

Anul 2020 a fost marcat încă de la începutul lui, de așa zisa (după OMS), pan epidemia cu coronavirusul (covid19), îngaduită de Atotputernicul Dumnezeu, care a schimbat pentru totdeauna fața întregii lumi. S-a instituit la nivel global o dictatură autocratică sanitaro-politică, o teroare unică ca amploare și gravitate, intens mediatizată, prin care, în numele apărării sănătății, s-au încalcat drepturi și libertăți ale oamenilor, s-au carantinat țări, s-au manipulat conștiințe, s-au terorizat miloane de oameni prin panică, teamă, spaimă și groaza de îmbolnăvire.

„Şi Sfinţii Părinţi vorbesc de cele două frici: frica de Ziditor, "începutul înţelepciunii", care înnobilează pe om şi frica de cele zidite, "laşă şi nebărbătească", ce înjoseşte sufletul. "Cel ce s-a făcut rob Domnului nu se va teme decât numai de Stăpânul său. Dar cel ce nu se teme încă de Acesta, se teme şi de umbra sa" (Sf. Ioan Scărarul, Filocalia, IX, cuv. XX)

Este dovedit științific: carantina nu salvează vieți – carantina ucide. Domnia tiraniei sanitaro-politice, ai cărei corifei au comis crime împotriva umanității la scară masivă, trebuie să se încheie, imediat și pentru totdeauna, cu restabilirea completă a drepturilor și privilegiilor fiecărui cetățean de a alege ce nivel de risc va accepta, respectând legea într-o societate democratică funcțională, fără restricții și obligativități anticonstituționale, cu reguli draconice, cu impunerea universală a unor (false) soluții, cum ar fi masca purtată peste tot și mai ales în sfintele biserici (nu doar acolo unde este cazul) și pe găsirea de țapi ispășitori pentru previzibilul eșec: oamenii religioși, conservatorii, recalcitranții, conspiraționiștii.

„Această epidemie nu este una de virus, ci este o epidemie de teamă imensă și stres […] Ceea ce au spus toți legiștii este că nu există cineva care să fi murit din cauza coronavirusului. Și voi repeta asta: nimeni nu a murit din cauza coronavirusului" (Dr. Stoian Alexov, președintele Asociației Bulgare de Anatomopatologie).

Sunt absolut convinsă că măștile, unul din instrumentele anti-covid19, alături de termometrizare și distanțarea socială, sunt folosite ca să inducă frică, panică și teroare și să cultive supunerea, îngenuncherea, predarea voii proprii în mâinile cezarului, și nu în mâna lui Hristos.

Însă, la un nivel de bază, profund, acoperămintele faciale (cum au fost mai nou denumite în SUA,) ne răpesc umanitatea, și-L ascund vederii pe Dumnezeu, oriunde , dar mai ales în momentul participării la Sfânta Liturghie. Slugile atee ale cezarului au dovedit o dată în plus în toată această mascaradă, că guvernează împotriva creștinilor din această țară, împotriva noastră ca popor ortodox declarant (!), împotriva Bisericii.

În această toamnă târzie, mai precis în ziua de 30 septembrie 2020, Patriarhul Daniel, Întâistătătorul BOR, a aniversat 13 ani de la întronizarea sa, ales fiind de către Colegiul Electoral Bisericesc, în demnitatea de Arhiepiscop al Bucureștilor,

Mitropolit al Munteniei și Dobrogei și Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, în ziua de 12 septembrie 2007.

Patriarhul Daniel s-a născut la data de 22 iulie 1951, din părinții Alexe și Stela Ciobotea, în satul Dobrești, comuna Bara, județul Timiș.

A primit la botez numele de Dan-Ilie. Școala primară a urmat-o în satul natal (1958-1962), Dobrești, iar gimnaziul în localitatea Lăpușnic (1962-1966), județul Timiș. În anul 1966 începe cursurile liceale în orașul Buziaș, pe care le continuă în municipiul Lugoj, la Liceul „Coriolan Brediceanu” (1967-1970).

După absolvirea examenului de bacalaureat se înscrie ca student la Institutul Teologic Universitar din Sibiu (1970-1974), unde obține Diploma de licență în Teologie (în disciplina Noul Testament). În perioada anilor 1974-1976 frecventează cursurile de doctorat la Institutul Teologic Universitar din București, Secția Sistematică, sub îndrumarea Pr. Prof. Dr. Dumitru Stăniloae. Își continuă studiile în străinătate, astfel:

1976-1978 – studiază la Facultatea de Teologie Protestantă a Universităţii de Ştiinţe Umane din Strasbourg (Franţa);

1978-1980 – studiază la Facultatea de Teologie Catolică a Universităţii „Albert Ludwig” din Freiburg im Breisgau (Germania);

15 iunie 1979 – susţine teza de doctorat la Universitatea din Strasbourg, intitulată: Réflexion et vie chrétiennes aujourd’hui. Essai sur le rapport entre la théologie et la spiritualité (424 p).

31 octombrie 1980 – o versiune extinsă a acestei teze, pregătită sub îndrumarea mentorului său, pr. prof. dr. Dumitru Stăniloae, este susţinută la Institutul Teologic Universitar Ortodox din Bucureşti, cu titlul: Teologie şi spiritualitate creştină. Raportul dintre ele şi situaţia actuală;

1980-1988 – lector la Institutul Ecumenic(ecumenist n.m.) de la Bossey, Elveţia;

Pe 6 august 1987, la mănăstirea Sihăstria, din judeţul Neamţ, Dan Ilie Ciobotea devenea călugăr în urma tunderii în monahism oficiată de stareţul Victorin Oanele, primind numele de Daniel, naşul său de călugărie fiind părintele Ilie Cleopa, duhovnicul mănăstirii Sihastria.

La Sihăstria, Daniel a parcurs extrem de rapid trei trepte ale vieţii monahale (monah-ierodiacon-ieromonah), în zece zile.

La numai o săptămână după ce a fost tuns în monahism, pe 14 august 1987, Daniel a fost hirotonit ierodiacon (călugăr cu funcţia de diacon), iar după zece zile de la intrarea în viaţa monahală, pe 15 august 1987, Daniel este numit ieromonah (călugăr care a primit slujirea preoţească pentru mănăstire).

În ziua de 14 august 1987, monahul Daniel a devenit ierodiaconul Daniel, iar în 15 august, de hramul Mânăstirii Putna, Patriarhul BOR, Teoctist, l-a hirotonit ieromonah. Ascensiunea sa spectaculoasă a continuat un an mai târziu, în 1988, Daniel fiind hirotesit protosinghel, adică preot călugăr (practic adjunctul arhimandritului în structurile monahale). Tot în 1988 Protosinghelul Daniel a fost numit consilier patriarhal, director al Sectorului „Teologie Contemporană şi Dialog Ecumenic" al Patriarhiei.

În acelaşi an, a devenit conferenţiar la Catedra de Misiune Creştină a Institutului Teologic Universitar Ortodox din Bucureşti. Caracteristicile ambelor funcţii tind să confirme speculaţiile potrivit cărora Daniel devenise, de fapt, responsabilul cu Sectorul Relaţii Externe al Bisericii Ortodoxe Române, având cale liberă pentru a deveni un asiduu propagandist al panereziei ecumeniste.

Cei doi ani petrecuţi în viaţa monahală la mănăstirea Sihăstria, au fost importanţi deoarece au pus bazele intrării şi apoi afirmării lui Daniel Ciobotea în structurile de conducere ale Bisericii Ortodoxe Române.

Este ales Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Timișoarei, cu titlul de Lugojanul și este hirotonit arhiereu la 4 martie 1990.

La 7 iunie 1990, Daniel Ciobotea a fost ales Arhiepiscop al Iaşilor şi Mitropolit al Moldovei şi Bucovinei, iar peste câteva zile, la 1 iulie, a fost înscăunat.

Data de 2 septembrie 2007 este data la care Daniel Ciobotea devine Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, după moartea, la 92 de ani, a predecesorului său, patriarhul Teoctist.

Din anul 1992, cel care va deveni Patriarul BOR, este numit Profesor de Teologie la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae" din cadrul Universității Al. I. Cuza din Iași.Participă, în continuare, la o serie de întruniri

ecumenice(ecumeniste) peste hotare: de pildă, a condus delegația Bisericii Ortodoxe Române la a VII-a Adunare generală a Consiliului Ecumenic al Bisericilor de la Canberra (1992); Membru al Comitetului Executiv și Central al CMB (Geneva, 1991-1998); Membru al Prezidiului și Comitetului Central al Conferinței Bisericilor Europene (din 1990); Vicepreședinte al celei de-a II-a Adunări Generale a Conferinței Bisericilor Europene (Graz, 1997).

De asemenea deține titlul de Doctor Honoris Causa al mai multor institute academice din țară și străinătate: Universitatea Catolică Sacred Heart, Fairfield Connecticut – S.U.A. (2003); Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași (2006); Universitatea Babeș-Bolyai (UBB) Cluj.

Din anul 2007, Patriarhul Daniel devine profesor la Facultatea de Teologie Ortodoxă a Universității din București.

Întrucât difuzarea mărturiei de credință ortodoxe era una din prioritățile misionare ale Patriarhului Daniel, anunțate încă de la înscăunarea sa, în anul 2008 a fost creat Centrul de Presă „Basilica” al Patriarhiei Române, cuprinzând postul de radio Trinitas, postul de televiziune Trinitas TV, Ziarul Lumina, primul cotidian cu profil creștin din România, întemeiat în 2005 (câteșitrei transferate la București), agenția de știri „Basilica” a Patriarhiei Române (creată în anul 2008) și Biroul de Presă al Patriarhiei. De asemenea, a fost creată editura Basilica (2008).

Toate acestea au devenit instrumente de propagandă ale ecumenismului lucid, de otrăvire a conștiintelor creștinilor ortodocși , de continuă manipulare și reeducare.

Patriarhul Daniel s-a îngrijit de restaurarea și înfrumusețarea Catedralei Patriarhale, a paraclisului și a Reședinței patriarhale. A pus piatra de temelie pentru viitoarea Catedrală Patriarhală, Catedrala Mântuirii Neamului, (al cărei edificiu se află în prezent în construcție), cu hramurile Sf. Andrei și Înălțarea Domnului .

Iată o succintă bibliografie a celui care se află de 13 ani la cârma BOR, „cârmaci” ecumenist de seamă, crescut și promovat rapid în structurile organismului masonico-globalist, reprezentat de CMB.

În acești 13 ani de domnie ecumenistă, Patriarhul Daniel și-a construit un sinod

din oameni devotați, de încredere, șantajibili mulți dintre ei, care la rândul lor au promovat ierarhi, un puternic aparat ecleziastic, și de propagandă, o structura de nezdruncinat care gândește, plănuiește și execută disciplinat, temeinic, totul la unison.

La unison, membrii delegației BOR, în frunte cu patriarhul Daniel au semnat documentele eretice ale sinodului din Creta, 2016, la unison au aplicat hotărârile acestui mincinos sinod.

Acest lucru a declanșat o serie de tulburări, dezbinări la nivelul întregului BOR, dar și întreruperi canonice ale pomenirii ierarhilor semnatari ai ereziilor cretane, din partea unor reprezentanți ai clerului laic și monahal, în jurul carora s-a închegat o puternică mișcare antiecumenistă în care a fost antrenată și o parte a pleromei ortodoxe, îngrădită de erezia propovăduită cu capul descoperit a ierarhilor semnatari ai documentelor sinodului tâlhăresc din Creta 2016.

La unison veghetorii ordinei și disciplinei, supuși servili ai Patriarhului Daniel, încălcând cu bună știință Sfintele Canoane au caterisit Preoții lui Hristos, care au încetat pomenirea, conform canonului 15I-II Constantinopol, în dispreț față de acestea, față de învățătura Sfinților Părinți și Sfânta Tradiție a Bisericii.

Cei 13 ani de patriarhat a celui aflat în fruntea BOR, sunt dominați de tsunami-ul ereziei ecumeniste, impusă în toate facultățile de teologie, și în viața BOR, de către slujbașii săi vremelnici cu simbrie, care prigonesc și reduc la tăcere pe oricine încearcă să condamne hidra ecumenistă.

„Prin conștiința martirică și mărturisitoare care caracterizează viața Sfinților Apostoli și a Sfinților Părinți trebuie să ne întărim în aceste zile în fața furtunii ereziei ecumenismului și a nepocăinței papismului, care în mod demonic impune să i se închine toți, așa cum din păcate, de multe ori în trecut și foarte pe față astăzi, fac mulți dintre ierarhii și arhipăstorii noștri, care încearcă să ne înspăimânte, să ne calomnieze, să ne prigonească, să ne reducă la tăcere„, ne avertizează, Părintele Prof.Th.Zissis.[1]

Acum, când avem de-a face cu erezia ecumenistă, erezie despre care încă oamenii nu conştientizează că este erezie, trebuie ca toţi cei cu sfântă nelinişte pentru dreapta credinţă să îi păzească pe oameni să nu se molipsească de erezie, iar pentru suferinţele, pentru crucea pe care o purtăm în viaţa noastră, să îi mulţumim lui Dumnezeu, căci aşa El ne fereşte de a iubi lumea aceasta.

Noi, toti creștinii ortodocși care ne-am îngrădit de erezia ecumenistă, în ascultare sub epitrahilul Cucernicilor Părinţi nepomenitori, ne-am asumat Crucea, prin care ne răscumpără Domnul.

„Prin Cruce înţelegem însăşi creştinătatea, religia şi Biserica creştină în întregimea ei. Prin Cruce înţelegem Jertfa Mântuitorului adusă pe Golgota, pentru mântuirea şi împăcarea neamului românesc. Prin Cruce înţelegem „arma păcii", floarea mântuirii, lemnul Domnului, „uşa Tainelor" prin care se deschid şi se revarsă în sufletele noastre izvoarele harului. Prin Cruce înţelegem suferinţa ispăşitoare, sfinţitoare şi mântuitoare.

Prin Cruce înţelegem steagul de luptă, altarul de jertfă şi semnul de biruinţă al creştinilor„.[2]

În lupta noastră împotriva flagelului ecumenist, s-a detaşat dintre noi, după sinaxa antiecumenistă de la Botoşani – 2017, o grupare acrivistă, schismatică, care a dovedit prin pseudo sinaxele de la Roman, Mestecăniş şi Satu-Mare, cugetări străine Ortodoxiei, erezii cu care au manipulat şi înşelat credincioşii naivi, creduli şi slabi în credinţă, creând o stare de tulburare, nelinişte şi neîncredere.

Aceştia au ascultat de mentorii lor şi nu de glasul conştiinţei lor, şi iată-i acum pe toţi, stăpâniţi de un duh necurat, de un acrivism iraţional, marcat de orgolii , mândrie şi trufie, început şi dirijat din umbră de manipulatorii experţi ai tehnicilor oculte, care au dorit fărâmiţarea mişcarii antiecumeniste din cadrul BOR şi distrugerea ei.

Ca atare, cu amăraciune şi dezamăgire, ne delimităm categoric de aceasta grupare schismatică, de conducătorii şi membrii ei, care nu reprezintă mişcarea antiecumenistă, dar care a servit din plin intereselor ascunse ale Înalţilor Ierarhi ecumenişti din BOR, între noi şi ei fiind acum, o prăpastie de netrecut.

Le dorim luminarea minţii şi Duh de întărire pentru a reveni în sânul BOR, din care ei înşişi s-au auto-exclus.

Sfinţii Bisericii ne confirmă că Biserica trebuie să poarte un război spiritual împotriva Răului, concretizat în vremurile actuale nu de satanicul comunism, ci de eresul ecumenist propagat cu asiduitate prin instituţiile sale, de către CMB şi chiar, prin Patriarhia Ecumenică a Constantinopolului.

„Ecumenismul are duh de răutate și este condus de duhuri necurate”, spunea fericitul Bătrân (Gheron) Efrem Katunakiotul.

Pseudo-patriarhul Bartolomeu al Constantinopolului, și-a făcut vizibile intentiile de a conduce și supune întreaga Biserica Ortodoxă, ca un bun propriu, iar pe Întâistătătorii Patriarhiilor autocefale, să îi considere drept vasalii săi, comportându-se nu ca primus inter pares (primul între egali, în sensul unei întâietăți de onoare, si nu de putere), ci ca primus sine paribus (primul fără egali), ca un adevărat papa oriental, încă înainte de minciuno-sinodul din Creta, 2016.

Dacă întâi-stătătorii prezenți la sinodul tâlhăresc din Creta nu l-ar fi încurajat acolo, să se comporte ca un papă oriental, acesta nu ar fi îndrăznit să acorde anti-sinodal și anticanonic, Tomosul autocefaliei unor schismatici ucraineni caterisiți, în ianuarie 2019, neluând în seamă niciun avertisment, nici măcar opoziția Bisericii Ruse, care a încetat pomenirea sa în diptice. Este binecunoscut faptul că această acțiune s-a realizat cu subvenții materiale și sub atenta supraveghere a SUA, prin emisarul lor, directorul CIA, Mike Pompeo, Secretar de Stat al SUA.

Semnalăm că minciuno-patriarhul Bartolomeu împreună cu pseudoierarhia rusă (Mitropolitul Ambrozie de Bogorodsk) și română (ÎPS Iosif) toți cu mască, au participat în rugăciune comună cu ereticii și păgânii, sub conducerea ereticului papă Francisc, în 20 octombrie, la o slujbă ecumenistă cu reprezentanți ai clerului papistaș și protestant la Bazilica Catolică Santa Maria în Trastevere, din Roma, în cadrul întâlnirii de rugăciune pentru pace în Duhul de la Assisi[3].

Deci BOR, cu acordul patriarhului Daniel, și-a asumat „Apelul” și inițiativa Papei privind Noua Ordine Mondială, prin participarea ÎPS Iosif, la o reuniune din care a lipsit Duhul Sfânt, dar au fost prezenți vrăjmaşii Ortodoxiei şi viclenii amăgitori, prieteni ai „bisericilor” papalităţii sau protestante”.

„A venit vremea, în sfârșit, să se trezească cei care, amăgiți de atitudini eclesiologice episcopocentrice și papocentrice, ezită să vorbească și să ia la rost pozițiile distructive ale reprezentanților ereziei postpatristice ecumeniste a vremurilor noastre, care mai rău ca orice, preamăresc și laudă pe cei care târăsc Biserica în mod slugarnic și înjositor în curțile arhiereticului papă și ale altor multor eretici, pe care îi cinstesc cu mitre, cârje episcopale și vase de cult, recunoscând astfel de fapt preoția lor și valabilitatea tainelor lor”, consemnează Parintele Th.Zissis[4].

Compromisurile care vizează Tradiția și hotarele dreptei credințe, învățăturile Sfinților Părinți și ai Sfintelor Sinoade Ecumenice, duc se știe la primejdii de moarte, către apostazie și schismă. Marele teolog ortodox, Dimitrios Tselenghidis spune:

„Ca dogmatist al Bisericii Ortodoxe, am adâncă convingere că ecumenismul este cea mai mare erezie eclesiologică, dar și cea mai riscantă poli-erezie care a apărut vreodată în istoria Bisericii. Și aceasta deoarece ecumenismul, datorită caracterului său sincretist, recomandă cea mai insidioasă contestație a credinței Bisericii, dar și cea mai gravă falsificare a ei. Tocește într-un grad inacceptabil conștiința dogmatică a pliromei Bisericii și generează confuzie în jurul identității credinței noastre. În mod viclean golește integritatea credinței mântuitoare a Bisericii – lucru care are consecințe soteriologice grave – cu considerația că toate credințele religioase sunt soteriologic valabile, atunci când susține că toate credințele eterodoxe și ale celorlalte religii sunt căi care conduc la aceeași mântuire."

Această erezie consideră pe toți ereticii și schismaticii deopotrivă cu Biserica, sau ca făcând parte din Biserică. Nu poate exista Biserică acolo unde este erezie, de aceea nici un schismatic-eretic nu este în Biserică, ci în afara ei. Niciuna din aceste învățături nu stau în picioare la o simplă analiză teologică.

De la bunul lui început şi până în ziua de astăzi, aşa-numitul „Consiliu Mondial al Bisericilor" (CMB), ca vehicul (purtător) al ecumenismului protestant, este, într-un adevărat sens ecleziologic, un „Consiliu Mondial al ereziilor şi schismelor." (Din concluziile conferinței teologice inter-ortodoxe „Ecumenismul: Origini. Așteptări. Demistificare" – 2004)

În cadrul CMB, Înalții Ierarhi BOR, în acelaşi duh şi cuget ecumenist, la unison cu patriarhul Daniel, au intrat în tot felul de parteneriate cu denominațiunile creştine, numite acum legal „biserici"(cu avizul dat de sinodul tâlhăresc din Creta 2016, regizat cu diplomație fariseică de Pseudo-Patriarhul Bartolomeu), cu instituţii guvernamentale, de întrajutorarea oamenilor, cu caracter social-umanitar, un ecumenism mascat, care alterează profund perspectiva creştină şi mutilează duhovniceşte pe tot ortodoxul de bună-credință, care se molipseşte treptat de acest pseudo-creştinism. Toate scandalurile declanşate de apostazia unor mitropoliţi ai BOR, au fost tratate de patriarhul Daniel şi întregul cler, cu indiferenţă, trecute sub o tăcere asurzitoare, vinovată.

Sunt de notorietate participarea mitropolitului Moldovei și Bucovinei Teofan, numit „ Prinţ al Bisericii”, de către rabinul şef, la sărbătoarea de reinaugurare a Sinagogii din Iași, in 2018, unde a dansat cu evreii un dans ritualic în sinagogă, și a patriarhului însuși, care a binecuvântat în comun cu ereticii greco-catolici Monumentul Unirii de la Alba-Iulia, tot în 2018.

Pe 8 septembrie 2019, cu ocazia sărbătoririi Nașterii Maicii Domnului, episcopul Sofronie al Episcopiei Ortodoxe Române de Oradea, Mitropolia Transilvaniei, a participat la slujba cu greco-catolicii, cu prilejul celei de-a 25-a aniversari a întronizării episcopului local greco-catolic Virgil Bercea, și a fost pomenit ca „ierarhul nostru”.

Site-ul grecesc *Katanixi* a relatat pe data de 19 septembrie despre cele întâmplate atunci.

Amintim cu adâncă dezamăgire, înşelarea propovăduită de ierarhii şi preoţii BOR, când vorbim de pelerinajele fraţilor Alois şi Roger Taizé, conducători ai comunităţii de tineri creştini Taizé din Franţa, începând din 1990, până în prezent, primiţi cu căldură atât de Patriarhul Daniel cât si de predecesorul său Patriarhul Teoctist, care au atras în această capcană, personalităţi de seamă şi renumiţi profesori de teologie din cadrul BOR.

Comunitatea a fost vizitată in 2017 şi felicitată cordial pentru realizările sale ecumeniste, de către Pseudo-patriarhul Bartolomeu, care a numit-o “Biserică a Reconcilierii”.

„Credinţa păstrează nerobit cugetul şi îi face vitează inima. Dimpotrivă, o credinţă înlănţuită de înşelăciune îngenunchează şi patria la picioarele celui care a înşelat-o. Unirea o iubim, supunerea o urâm, pentru că ea va însemna dispariţia Ortodoxiei. Între adevăr şi minciună nu există cale de mijloc (ceva intermediar), nu încape compromisul. Oricând s-au făcut astfel de paşi, cel care a câştigat a fost vrăjmaşul lui Dumnezeu şi al omului. Fraţii mei, este o chestiune de viaţă şi de mântuire în această lume şi în eternitate, păzirea dogmei Ortodoxiei!”[5]

Patriarhul Daniel şi sinodul BOR, s-au îndatorat papistaşilor şi altor culte religioase din Apus, folosind locurile lor de rugăciune sau chiar negociind cumpărarea lor, pentru ortodocşii cu locuri de muncă pe acele meleaguri.

Au uitat se pare că papistaşii, protestanţii şi cei asemenea lor, au ajuns tâlhari şi

nu creştini, Papa, fiind de veacuri organ ”convins” al satanei, conform Sfântului Grigorie Palama. Își fac iluzii toți păstorii și arhipăstorii care cred că ei reprezintă Biserica lui Hristos atunci când nu reprezintă și adevărurile credinței. Biserica există acolo unde există Adevărul. Când nu există Adevăr, acolo nu e reprezentată Biserica.

Patriarhul Daniel a vândut acestora pe Sfinții Ortodoxiei, încredințându-le Sfintele lor Moaşte, dăruindu-le ca din propria sa avere, Sfinte Icoane şi alte comori ortodoxe.

Ereziile de confesiune protestantă prezente în CMB, sunt condamnate de către sinoadele ecumenice care au dat anatemei monofizismul, iconoclasmul, considerarea Fecioarei Maria, ca născatoare de om, nu Născătoare de Dumnezeu, blasfemiile la adresa Sfintei Cruci, a Sfintelor Moaşte, iar papismul este condamnat de către sinodul al II-lea ecumenic, care a dat anatemei ereziile pnevmatomahe (care nega dumnezeirea Sfântului Duh, afirmând că este o creatură a Fiului), de către sinoadele ecumenice ale Sf. Fotie şi Sf.Grigorie Palama, care au condamnat Filioque şi doctrina despre energiile create. Ideile referitoare la existența Bisericii în afara Bisericii Ortodoxe sunt contrare articolului din Simbolul Credinței, proclamat de către Sinodul al II-lea ecumenic, care a statornicit că există o singură Biserică şi aceea este Biserica Ortodoxă.

Colaborarea cu ereticii în orice domeniu este interzisă de Sfintele Canoane şi de cugetarea Sfinților Părinți (canoanele 10, 45 apostolic, 32, 33, 37 Laodiceea). Recunoaşterea unor taine ereticilor este interzisă de sfintele canoane sub pedeapsa caterisirii preotului şi afurisirii mirenilor (canoanele 45, 46, 64, 68 apostolice).

„Iar de întrebările nebuneşti şi de înşirări de neamuri şi de certuri şi de sfădirile pentru lege, fereşte-te, căci sunt nefolositoare şi deşarte. De omul eretic, după întâia şi a doua mustrare, depărtează-te, știind că unul ca acesta s-a abătut şi a căzut în păcat, fiind singur de sine osândit.” (Tit 3;9-11).

Am cerut în nume personal şi prin documentele elaborate la sinaxa antiecumenistă de la Botoşani 2019, Patriarhului Daniel şi sinodului BOR, ieşirea de urgență din CMB, aducător de moarte duhovnicească şi întreruperea oricăror legături cu cu instituțiile care propovăduiesc ecumenismul lucid.

Nădăjduiam că părerea noastră, ca mădulare vii ale trupului Bisericii, ignorată şi

disprețuită cu indiferență până acum, să găsească ascultare, dar până în acest moment nu am primit nici un răspuns.

Arh. Ioil Konstantaros sublinia, *„că nu datorăm ascultare şi nu ne vom încredinţa oamenilor (adică acelora, care din păstori au ajuns ereziarhi rătăciţi, sfâşiind „cămaşa cea necusută a lui Hristos"), care şi-au pierdut „buna mărturie din afară" şi au falsificat dreptarul credinţei şi al moralei. Fireşte că refuzăm ascultarea şi îndrumarea noastră de către oameni care cu timp şi fără timp propovăduiesc blestematul ecumenism şi cancerigenul sincretism religios, cu toate celelalte rătăciri satanice care decurg de aici."*

Se pare că Patriarhul Daniel şi ierarhii din subordinea sa, au uitat că autoritatea Bisericii este iubire, care nu-şi oprimă, nu-şi terorizează credincioşii, nu-i înşală, ci îi îndrumă, îi păzeşte şi îi ocroteşte, întrucât în mod liber, ei sunt supuşii lui Hristos, care constituie Trupul tainic şi mădularele Bisericii Lui.

Cât de împovărătoare pentru toţi creştinii ortodocşi români, este abjurarea impusă de Patriarhul BOR, la începutul fiecărui an, prin participarea la săptămâna de rugăciune pentru unitatea creştinilor (18-25 ianuarie) – când au pătruns în sfintele Biserici Ortodoxe, papistaşi, uniaţi, luterani, calvini, evanghelici şi cuvântul lor eretic de învăţătură. *„Noi surpăm iscodirile minţii, și toată trufia care se ridică împotriva cunoaşterii lui Dumnezeu şi tot gândul îl robim, spre ascultarea lui Hristos*" le scrie dumnezeescul Pavel, corintenilor (II Cor. 10:4-5).

Suntem convinşi că CMB, Conferinţa Bisericilor Europene au pregătit de zeci de ani, religia antihristică de tip new age, care ca şi Noua Ordine Mondială, propovăduiesc iubirea şi dreptatea politic corectă, deci nu trebuie să supărăm pe cei care se închină la idoli sau pe musulmani sau pe mozaici sau pe eretici, căci şi ei urmăresc dreptatea şi propovăduiesc iubirea.

Vom ajunge ruşinea întregii lumi, dacă vom lăsa să fie întinată Neprihănita, Sfânta şi Iubita Ortodoxie!

Conducătorul ereziei ereziilor, ereticul Francisc, a venit să propovăduiască, în 2019, într-o vizită de stat, ecumenismul mincinos papisto-protestant, făcând prozelitism pentru creștinismul său mincinos și pentru „biserica" sa mincinoasă, numită așa de sinodul mincinos din Creta, sub conducerea minciuno-patriarhului Bartolomeu.

Primit ca un prieten și onorat ca un frate, de Patriarhul Daniel și slujbașii săi sinodali, având avizul tacit al miilor de preoți și arhierei care au tăcut la unison, acceptând rușinos compromisul, a întregii mass media, un singur glas s-a făcut auzit, cel al Preoților lui Hristos care luptă neobosiți împotriva ecumenismului lucid, acceptând jerfelnic şi smerit, totul felul de adversități, dureri, insulte şi umilințe. Ne referim la Cinstitul Părinte Claudiu Buză, Ieromonahul Grigorie, Părintele Ioan Ungureanu, Părintele Vasile Ioviță, Părintele Cosmin-Florin, monahi şi frați întru Hristos, care împreună cu domnul Mihai Silviu Chirilă, teologul integru și neobosit al mişcării antiecumeniste, s-au ridicat curajoşi, puternici, neclintiți în credință, umbriți de harul şi mângâierea Duhului Sfânt, împotriva acestei samavolnicii. Permanent de strajă, permanent în stare de trezvie, exemplu de vitejie în înfruntarea ispitelor, sancționând necontenit toate abaterile patriarhului şi arhieriei de la dreapta credință ortodoxă, mărturisind necontenit Adevărul Hristos, şi propovăduind, după exemplul Marelui Arhiereu şi al Sfinților Părinți, cu dragoste şi durere nesfârşită, mila pentru clerul BOR neputincios şi şovăielnic, urmat de turmele lor de credincioşi somnolenți, naivi şi înşelați.

În fața creștinilor prezenți, ereticul Francisc a condus beatificarea celor şapte episcopi uniați care au refuzat să treacă la Ortodoxie. Există umilință mai mare decât aceasta, Înalți Preoți ai lui Hristos din BOR?

„Fără voia sa și prin substanța duhovnicească a vizitei pe care o face în România, Papa Francisc îi arată pe ierarhii BOR în toată goliciunea neputinței lor: superficiali în a căuta rănile sufletești ale poporului și incapabili să le vindece, lipsiți de voința de a consacra canonic jertfa Sfinților care s-au împotrivit dictaturii comuniste (demers prin care și-ar asuma definitiv, cu smerenie și curaj, perioada comunistă din istoria recentă a BOR), episcopi fără libertate duhovnicească față de politrucii care controlează abuziv destinele țării, păstori rătăciți și tot mai înstrăinați de dragostea clerului și poporului creștin ortodox.”[6]

În acești 13 ani de domnie dictatorială, nici măcar unul din miile de Sfinți Martiri, Mucenici, Mărturisitori din Închisorile comuniste nu a fost canonizat de către Patriarhul Daniel și sinodul BOR.

Sfinții Închisorilor comuniste sunt vii atât în cer, în ceata Sfinților lui Dumnezeu, cât și în sufletul și evlavia poporului român. Toate condițiile canonice care să

permită canonizarea lor sunt întrunite. Acești mărturisitori au primit în Hristos chinurile închisorilor comuniste și au murit mărturisindu-L pe Hristos. La Aiud, la Mânăstirea Petru-Vodă, ctitorie a Cuviosului Părinte Justin Pârvu, Marele Duhovnic al românilor, există sfinte moaște plăcut mirositoare și făcătoare de minuni, de la care mulți creştini primesc binecuvântare, vindecare și sprijin duhovnicesc.

Înălțătoare sunt cuvintele rostite de către unul din Sfinții din Închisorile comuniste (întemnițat timp de 23 ani la Jilava, Piteşti, Târgu Ocna, Galați, Caransebeş, Văcărești, Gherla, Aiud), considerat a fi „un avvă al temnițelor comuniste ”, sfânt printre oameni şi un om adevărat pentru Dumnezeu.

„Frica de Dumnezeu este paza libertăţii, iar frica de lume este uşa robiei.

Frica de lume supune lumii– iar lumea îl degradează pe om –pe când frica de Dumnezeu supune lui Dumnezeu – iar Dumnezeu îl eliberează, îl desăvârşeşte şi-l face pe om stăpân în lume.

Cu frică şi cu cutremur să stăm necontenit în faţa lui Dumnezeu şi vom fi fericiţi pe pământ şi-n veci, fericiţi în noi înşine şi în relaţiile dintre noi, căci conştienţi fiind de nimicnicia noastră, ne trezim în Hristos, îndrăznim în Hristos, biruim în Hristos.”[7]

Îl avem pe Sfântul Ilie Lăcătuşu, Preot Mărturisitor cu moaşte întregi, neputrezite, făcător de multe minuni, pe Sfântul Închisorilor, Valeriu Gafencu, Mucenic ucis de prigoana comunistă, apărător şi Mărturisitor al Ortodoxiei, pe multiubitul Cuvios Părinte Justin Pârvu, care ca şi mulți, mulți alții, şi-au dovedit sfințenia lor în fața Atotputernicului Dumnezeu, fapt absolut indiferent Patriarhului Daniel şi arhiereilor din sinodul BOR, format din ierarhi care fac dovada, prin acțiunile lor din ultimii ani, că nu slujesc Adevărului Hristos, ci dimpotrivă, intereselor străine de credința ortodoxă.

Cu toate că am solicitat Patriarhului Daniel şi sinodului BOR, cererea de convocare a unui sinod pan-ortodox, în care care să se condamne ecumenismul ca panerezie aducătoare de moarte duhovnicească, să se anuleze pseudo-sinodul din Creta ca eretic, să fie retrasă autocefalia structurii schismatice din Ucraina, nu s-a primit nici un răspuns.

Artizanii întunericului sunt aceiași, și încearcă astăzi prin orice mijloace, să

reinstaureze această agresiune anticreștină, pregătind sârguincios terenul pentru noua religie mondială, a Noii Ordini Mondiale.

Preotul lui Hristos, ca și arhiereul sau Patriarhul, ar trebui să fie un propovăduitor al vieții hristice, al mântuirii și Învierii, nu un martor mascat și speriat al covidului care a îngenuncheat întreaga lume, care slujește lui Hristos împreună cu creștinii mascați și distanțați, care nu au voie să sărute icoanele și de la distanță se pot închina în fața raclelor cu sfinte Moaște, ascunse sub ecrane din plexiglas.

Dacă creștinul nu-și mai găsește alinare la Biserică, în brațele binecuvântate și curajoase ale preotului fără frică de moarte, atunci unde să-și mai salveze sufletul pe calea mântuirii?

Patriarhul Daniel și sinodul BOR ar trebui să dea nu numai reguli și restricții în vreme de așa zisă pandemie, dar și să ofere exemplul evanghelic al curajului în fața bolii sau morții și dragostea față de oameni a Mântuitorului.

Este o crimă ca mirenii să fie alungați de la potirul Împărtășaniei dragostei hristice, de teama pandemiei cu un virus sau al repercusiunii din partea slugilor leviatanului.

Dăm cezarului ce este al cezarului, dar nu și conștiința și duhul Ortodoxiei, de teama puterii trecătoare, care ne diluează și ne falsifică Credința. Frica nu o întâlnim în Ortodoxie și în Sfânta Tradiție, ci doar curajul, credința și dragostea nebună în Adevăr.

Cine poate face pasul de la dragostea aproapelui la distanțarea socială, de la vederea chipului Lui Hristos la o mască blasfemiatoare, de la epitrahil la combinezonul sanitar? Unde a dispărut curajul mântuitor al Preoților români din războaiele pentru apărarea țării cotropite de dușmani și din închisorile bolșevice ale statului comunist, unde mii de slujitori ai altarului au fost uciși?

Cuvintele Mărturisitorului Ioan Ianolide, scrise cu lacrimi şi sânge, sunt un îndemn la adâncă meditație pentru toți creştinii ortodocşi, care nădăjduiesc spre limanul nemincinos – Hristos, care a făgăduit că va fi cu noi până la sfârşitul veacurilor.

„Prețuiți libertatea, nu vă vindeți sufletele, întoarceți-vă la Hristos!”

„În fața morții martirice omul trebuie să rămână curat, dăruindu-și viața pentru adevăr și veșnicie. Adevărul este incomod lumii, necesită sacrificii materiale, morale și vitale, dar dacă nu-L iubim mai presus de orice, suntem asemenea evreilor care nu L-au primit pe Hristos, dovedindu-se fii ai satanei”.

[1] Predica Pr. Prof. Univ. Dr. Theodoros Zisis, *Despre căderea Constantinopolului și împotriva panereziei ecumenismului*

[2] Pr. Martir Ilarion V Felea, *Temnița Aiud spre Tabor*…, vol. II, p. 238

[3] Patriarch Bartholomew and Russian and Romanian bishops pray in ecumenical service in Rome

[4] Predica Pr. Prof. Univ. Dr. Theodoros Zisis, *Despre căderea Constantinopolului și împotriva panereziei ecumenismului*

[5] Sterghios Sakkos, profesor emerit al Facultăţii de Teologie din cadrul Universităţii Aristotelice din Tesalonic,– ianuarie 2012; traducere din elină de monahul Leontie; sursa: http://aktines.blogspot.com/)

[6]
https://ziaristii.com/opinie-papa-francisc-romania-o-vizita-istorica-si-o-palma-peste-obrazul-ierarhilor-bor/

[7] Ioan Ianolide – *Întoarcerea la Hristos. Document pentru o lume nouă*, Ediția a II-a, Editura Bonifaciu, Bacău, 2012, pag. 455